

A bélsár keményítőtartalma és a kukoricaszilázs szemroppantottsága közötti összefüggés

Fordította és összeállította: Dr Orosz Szilvia

Állattenyésztési Teljesítményvizsgáló Kft.

Forrás: W. L. Braman és J. E Kurtz (2015) Effect on corn silage kernel processing score on dairy starch digestibility. Proceeding book of XVII. International Silage Conference, 2015.július 1-3., Brazília, Piracicaba, 160-161. p.

A bélsár keményítőtartalma szoros összefüggésben áll a keményítő emészthetőségével: minél nagyobb a bélsár keményítőtartalma, annál gyengébb a keményítő emészthetősége (Ferraretto és Shaver, 2012). A kukoricaszilázs gyenge keményítő-emészthetősége rontja a takarmány értékesülését. Ferguson (2013) szerint a bélsár keményítőtartalmának 1%-os emelkedésekor (5% felett), a tejtermelésben várható csökkenés mértéke minden egyes százalékra: -0,35 kg/nap/tehén.

A keményítő emészthetősége pedig nagymértékben függ a szilázs szemroppantottságától, illetve a növény betakarításkori szárazanyagtartalmától.

Egy nagy volumenű vizsgálat eredményeit mutatjuk be a következő adatsoron

(Braman és Kurtz, 2015). Összesen 58.000 tehén (35 telepen) vett részt a felmérésben 2012. és 2013. év folyamán (Wisconsin, Iowa, Minnesota és Illinois Államban). A telepek mérete 1200- 6800 tehén/telep tartományban volt. A silódepókból származó minták szemroppantottságát a Rock River Laboratóriumban (Wisconsin, USA) vizsgálták meg Mertens (2005) módszere szerint (Ro-Tap Rázóberendezés).

A CSPS tág tartományban változott (34-76%). Negatív összefüggést találtak a bélsár keményítőtartalma és a szilázs szemroppantottsága között ($R^2=0,58$, $P=0,001$). Ha tehát a CSPS pontszámot növelni tudja egy tehenészeti telep, javulni fog a keményítő emészthetősége, ami növelheti a tejtermést és javíthatja a hatékonyságot.

